

عنوان مقاله:

خاستگاه قانون در اسلام؛ با نگاهی به شواهد قرآنی نظریه قانون طبیعی

محل انتشار:

پژوهش نامه حقوق اسلامی، دوره 25، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده‌گان:

علی انصاری بایگی - دانشجوی دکتری فلسفه و کلام اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

علی جلالیان اکبرنیا - استادیار، گروه علوم قرآنی و حدیث، دانشگاه علوم اسلامی رضوی، مشهد، ایران.

محسن انصاری بایگی - دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه و کلام اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

خلاصه مقاله:

خاستگاه قوانین حقوقی و اخلاقی و منشا بایدها و نبایدها، از مسائل اثربخش بر نظامات حقوقی، اخلاقی و سیاسی است. مکتب قانون طبیعی از جمله مکاتبی است که خاستگاه بایدها و نبایدها را در ذات اعمال جستجو می‌کند و معتقد است که خواست و اراده دولت‌ها و دیگر انسان‌ها در آن اثر ندارد. از دیگر سوی، بدان جهت که قرآن کریم منبع اساسی برای ساختار قوانین اسلام به شمار می‌آید، باقیسته است هر یک از پاسخ‌های ارائه شده به مساله خاستگاه حقوق و قوانین همچون مکتب قانون طبیعی را در ترازوی سنجش قرآنی قرار داد؛ به این معنا که آیا قرآن کریم قانون گذاری الهی را از قبیل قوانین قراردادی می‌داند یا آنکه نگاه کتاب آسمانی بر مفاهیم مرتبط با مکتب قانون طبیعی همانند نظریه حسن و قبح ذاتی اعمال استوار است؟ اهمیت و ضرورت این مساله آنگاه است که برخی از فرقه‌های اسلامی و نیز برخی دیگر از اندیشمندان، قوانین الهی و دینی را در زمرة قوانین قراردادی قلمداد کرده اند و چه بسا نظام قانون گذاری اسلام را نگرشی نوین در برابر مکتب قانون طبیعی و مکتب حقوق قراردادی دانسته‌اند. پژوهش حاضر مبتنی بر تحلیل مفهومی مکتب قانون طبیعی و مکتب حقوق موضوعه و با بهره گیری از رویکردی تحلیلی و استنتاجی به بررسی شواهدی چند از آیات قرآن کریم پرداخته است. یافته‌های تحقیق نشان گر آن بوده است که این کتاب مقدس قوانین را از قبیل قوانین قراردادی نمی‌داند بلکه شواهدی چند، نشان گر همسوی آیات وحی در بسیاری از باقیسته‌ها، با نظریه قانون طبیعی است.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، خاستگاه حق، منشا حق، نظام حقوقی اسلام، حسن و قبح ذاتی اعمال، مکتب قانون طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1944131>

